

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar BDAR 83 straipsnio 4–6 dalys turi būti aiškinamos taip, kad įmonei turi tekti kaltė dėl darbuotojo padaryto pažeidimo [žr. Reglamento (EB) Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23 straipsnį], ar, norint įmonei skirti baudą, iš principo pakanka jai priskirtino objektyvaus pareigų pažeidimo („strict liability“)?

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

2021 m. gruodžio 22 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Vengrija*

(Byla C-823/21)

(2022/C 128/12)

Proceso kalba: vengrų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Azéma, L. Grønfeldt, A. Tokár ir J. Tomkin

Atsakovė: Vengrija

Ieškovės reikalavimai

Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nustačiusi, jog Vengrijos teritorijoje, įskaitant jos pasienyje, esantys trečiųjų šalių piliečiai turi galimybę pasinaudoti tarptautinės apsaugos procedūra ir pateikti tarptautinės apsaugos prašymą su sąlyga, kad jie iš anksto atliko procedūrą Vengrijos diplomatinėje atstovybėje trečiojoje šalyje, Vengrija pažeidė savo išpareigojimus pagal Direktyvos 2013/32 ⁽¹⁾ 6 straipsnį, aiškinamą atsižvelgiant į Chartijos 18 straipsnį;
- priteisti iš Vengrijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal teisės į prieglobstį reglamentavimą, Vengrijoje nustatytą 2020 m. Įstatymu LVIII, kuris buvo priimtas laikinai, bet vėliau kelis kartus pratęstas, visi asmenys, norintys prašyti prieglobsčio Vengrijoje, išskyrus kelias išimtis, pirmiausia turi pateikti Vengrijos ambasadai Belgrade arba Kijeve ketinimų raštą, ir tik gavę teigiamą atsakymą į šį ketinimų raštą ir leidimą atvykti, gali pasinaudoti tarptautinės apsaugos procedūra.

Komisija teigia, kad ši nauja prieglobsčio procedūra nesuderinama su Direktyvos 2013/32 dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 6 straipsniu, aiškinamu atsižvelgiant į Chartijos 18 straipsnį.

Direktyvos 6 straipsnyje garantuojama teisė „galėti naudotis procedūra“ visų pirma reiškia, kad valstybės narės teritorijoje, įskaitant jos pasienyje, esantys trečiųjų šalių piliečiai gali pateikti tarptautinės apsaugos prašymą.

Tačiau iš taikytinų 2020 m. Įstatymo LVIII nuostatų matyti, kad jei trečiųjų šalių piliečiai, esantys Vengrijos teritorijoje, įskaitant jos pasienyje, išreiškia norą pasinaudoti tarptautine apsauga, Vengrijos valdžios institucijos šio pareiškimo nelaikys tarptautinės apsaugos prašymo formulavimu, kaip apibrėžta Direktyvoje 2013/32. Prašymas nebus užregistruotas, o atitinkamam asmeniui nebus suteiktos teisės, į kurias jis turi teisę. Kad galėtų pateikti prašymą, atitinkamas asmuo turi išvykti iš Vengrijos teritorijos, grįžti į trečiąją šalį ir atlikti išankstinę procedūrą Vengrijos ambasadoje toje šalyje.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60).